

Město jako přízrak – Stínadla ožívají

„Dozvěděl jsem se, že jste našel Tleskačův deník. Koupím ho od vás. Přijďte dnes k večeru, až se bude stmívat, do Slepé uličky ve Stínadlech. Tam naleznete dům číslo 5 a dole při zemi malé okénko do sklepa. Bude pootevřeno. Položte za něj obálku s deníkem a vezměte si jinou, která tam bude připravena. Pak už nečekejte na nic, a rychle zmizte!“ Vzkaz psaný perem na vytrženém listu ze školního sešitu najdeme přilepený na zdi temné uličky, která je součástí podzemního labyrintu chodeb v domě U Zlatého prstenu. Jsme na výstavě věnované legendě Rychlých Šípů a jejich stvořitele, Jaroslava Foglara, a propadáme se, nehledě na věk, do úžasné iluze tajemných Stínadel vytvořených autory výstavy.

Obklopují nás mohutné kamenné zdi gotického domu, jednoho z nejstarších v Praze, ve sklepení, které nejspíš bývalo propojené se sousedními domy kolem Týna. V zšeřelých prostorách se ocitáme v atmosféře Prahy počátku minulého století, kdy se narodil Jaroslav Foglar (1907–1999), a která ho inspirovala k napsání řady příběhů, situovaných do tajemných zdí Města. A ty zdi mluví. Ve Foglarových příbězích tak jako i ve skutečnosti – a také na výstavě – se staly nositeli nejrůznějších vzkazů a nápisů, kterými se dorozumívaly party chlapců i děvčat, které tu kdysi prožívaly svá dobrodružství. Ze zdi ale také vystupují mohutné trámy, rezavé kličky s dveřmi do neznáma, projdeme kolem staré pouliční pumpy. Chodbami se prolétáme až ke schodišti, po kterém snad lze vystoupat do věže opuštěného odsvěceného kostela sv. Jakuba – toho literárního – kde číhá záhadně nebezpečí. Po cestě si prohlédneme na starých fotografiích skutečné pražské ulice a zákoutí, která Foglara nejspíš inspirovala, a v textech z Rychlých Šípů hledáme souvislosti. Pohlédneme i do tváře samotných předobrazů Rychlých šípů,

Výstava souběžně dokumentuje i životní dráhu Jaroslava Foglara a jeho působení ve skautské organizaci, která se mu stala osudem: „Skauting se narodil ve stejném roce jako já. Přišel jsem na svět chvíli předtím než Baden-Powell vydal svědectví o velkém dobrodružství“. (Knihu *Scouting for Boys*, která stála na počátku hnutí, jež se rozšířilo po celém světě.) Dobu před I. světovou válkou, nazývanou Belle Époque, charakterizuje rychlý rozvoj průmyslu, život lidem usnadňují technické novinky, Praha a další města se pozvolna elektrifikují, nastává éra cinematografie, a také letectví. Foglarovi je rok, když první pokus vzletnout na létajícím kole učiní v Písku Jan Hirsch. Postava Jana Tleskače z Rychlých Šípů je pak jeho bájným následníkem.

Přemýšlíme, kudy vedla slavná Rozdělovací třída? Inspiraci pro své Město Foglar nalézá i v pražských přístavech (Přístavní čtvrť) nebo dalších částech města, které důvěrně zná (Vinohrady, Vršovice, ale zejména Staré Město, Josefov, Petřská čtvrť), a které se staly dějištěm řady jeho knih. Především však slavné trilogie *Záhada hlavolamu*, *Stínadla se bouří* a *Tajemství velké*

ho Vonta. Městská dějiště mají ale i *Tajemná Řásnovka*, *Poklad Černého delšína* a částečně i další díla.

Procházíme ztemnělým labyrintem chodeb výstavy a prožíváme dobrodružství znovu. Podobná zákoutí dnes v Praze již téměř nenajdeme. Nově opravené fasády, chodníky, ulice plné parkujících aut a neexistence mnoha míst bez veřejné kontroly nedovolují tytéž prožitky, jako našim předchůdcům v pražských ulicích – a přesto

duch Vontské organizace stále žije a lze o něm najít důkazy. Ve skutečnosti i na výstavě. Nebo stačí jen zapojit fantazii a své Město vidět i v současné době jako tajuplný prostor, který umožňuje mnohé? Foglar povýšil zdánlivě všední městské kulisy v mystickou a tajemstvími prostoupený labyrint, propojující mnoho časových vrstev, žijící svým vlastním životem, fascinující a lákající k průnikům a zkoumáním. Dnešní děti mají situaci ztíženou často až přehnaně velkou rodičovskou starostí o bezpečnost. Dopřejme jim i sobě alespoň návštěvou této výjimečně zdařilé výstavy zážitek, který může inspirovat. K četbě i vlastním objevům – a třeba i jinému pohledu na město, ve kterém žijeme.

Výstavu *Město jako přízrak*, umístěnou ve sklepení domu U Zlatého prstenu doplňuje ve 3. patře výstava obrazů Prahy z téže

doby, kdy se mohly odehrávat příběhy ve Stínadlech. Řada míst prošla podstatnými stavebními změnami, zmizely celé ulice Židovského města a Josefovské čtvrti, byla zastavěna nábreží, byly zbourány a postaveny nové mosty. Na desítkách pláten malířů známých i méně známých jmen tu najdeme zákoutí i panoramata Prahy s jejich neopakovatelnou atmosférou tak, jak je dnes už nemůžeme spatřit. Tak, jak vy-

tvářela kulisu života Foglarových literárních hrdinů ale i spisovatele samotného.

Výstavu doplňuje jednou měsíčně přednáškový cyklus určený všem, kteří mají v oblíbené dílo Jaroslava Foglara. Připraveny jsou i lektorské programy a venkovní hra pro děti i dospělé.

Muzeum města Prahy, dům U Zlatého prstenu až do 4. 9. 2022.

Martina Fialková

Jindřich Waldes – Podnikatel, sběratel, mecenáš v NTM

Národní technické muzeum připomíná novou výstavou mimořádnou osobnost Jindřicha Waldese (1876–1941), od jehož úmrtí uplynulo letos 80 let. Jedním z ústředních motivů výstavy je vybudování Waldesova hospodářského concernu, na jehož počátku byl převratný nápad. Vynález přístroje na zakládání pružin do stiskacích knoflíků, čili patentek, nahradil práci až deseti zručných dělníků. Odtud vedla cesta k výrobě slavných patentek Koh-i-noor a jejich vývozu do celého světa.

Firmní logo Koh-i-noor, slečnu s patentkou v oku, ztvárnil pro Waldese známý malíř Vojtěch Preisig. Nebyl to ale jeho nápad. Takto patentku v žertu skutečně použila slečna Elisabeth Coyne na lodi, kterou Jindřich Waldes v roce 1912 cestoval, a tak ji nejprve namaloval Waldesův přítel, slavný František Kupka. To již ale Waldes 10 let, od roku 1902, budoval svoji firmu společně s Hynkem Pucem, vynálezcem zakládačky a dalších strojů, které usnadňovaly textilní výrobu. Začínal však jako obchodní cestující s kovovým zbožím svého zaměstnavatele, firmy Lokesch a později vzpomínal: „Díky znalosti řeči jsem byl poslán do světa a procestoval jsem velkou část Evropy, včetně Balkánu, Malé Asie a severní Afriky.“ a dodal: „V cizině mne mrzelo, že jsme tak málo známí.“

Rozhledem a mimořádnými manažerskými schopnostmi se pak ve vlastní firmě, která se z malé dílny s jedním dělníkem brzy rozrostla na velkou továrnu ve Vršovicích, zasadil o proslulost Československa v oblasti výroby drobného kovového zboží. Dobrým obchodním partnerem Waldesovy firmy byla firma Baťa, s níž se jeho produkce dostávala do světa. Stejně jako Baťa, závil si Waldes práce svých zaměstnanců. Sázel také vždy na racionalizaci práce a inovaci výroby (jako první v Československu začal vyrábět zipy). Firma Jindřicha Waldese registrovala stovky patentů (35 tuzemských a 800 zahraničních) a 120 ochranných známek po celém světě a patřila v předválečném Československu k nejznámějším. Koncem 40. let měla na 40 závodů po republice i v Evropě a vyráběla od patentek přes knoflíky, zipy, různé přezky, sponky a cvočky až po hroty do plnicích per. Název Koh-i-noor rezonuje a výroba ve vršovickém závodě v Praze běží dodnes.

Smutné je však pokračování Waldesova příběhu. Jindřich Waldes patřil za podporu odbojového časopisu a své vlastnictví k prvním zatčeným z významných československých osobností po německé okupaci v roce 1939. Židovský původ byl dalším důvodem k perzekuci a věznění v koncentračních táborech Buchewald a Dachau, odkud se jej sice rodině podařilo vykoupit, ale nepřežil pak strastiplnou cestu lodí do USA za svými blízkými. Za nevyjasněných okolností zemřel na palubě lodí u kubánské Havany.

Historie firmy „Waldes a spol.“ je zachycena na výstavních panelech ve všech přelomových období 20. století, tj. v době založení firmy na sklonku habsburské monarchie, v období první světové války, po vzniku nové Československé republiky, ale i v době okupace a v poválečném vývoji, kdy byla firma znárodněna, ale dodnes pokračuje v produkci pod značkou Koh-i-noor. Výstava je postavena na rozsáhlém archívním studiu velkého množství nezpraco-

vaných archiválií. Děje se tak poprvé v uceleném obrazu, a přestože nejde o výstavu rozsáhlou, je pro mapování tradic českého a československého průmyslu Národním technickým muzeem dalším důležitým počinem v řadě.

Výstava však představuje Jindřicha Waldese také jako vášnivého sběratele umění, podporovatele moderního umění a mecenáše svého přítele Františka Kupky. Části kdysi obrovské Waldesovy umělecké sbírky dnes disponuje Národní galerie, dále tvoří významnou část sbírek Uměleckoprůmyslového muzea, část byla vrácena potomkům do USA. Podobně velkorysých mecenášů není nikdy mnoho. Proto je dobré vzdát jim hold – třeba i jen tím, že na výstavu zajdeme.

Národní technické muzeum, foyer 2. patra do 31. 1. 2022

Mař

Struny podzimu nabídnou tradici i modernu – Gidon Kremer, Caroline Shaw nebo Saul Williams

Hudební festival Struny podzimu se uskuteční od 19. října do 22. listopadu a jubilejní 25. ročník rozezná v českých premiérách skladatelka, zpěvačka a houslistka ověřená Pulitzerovou cenou i Grammy Caroline Shaw se souborem Attacca Quartet, charismatická zpěvačka Madeleine Peyroux či progresivní jazzový bubeník Makaya McCraven. Jedinečnou kombinaci rapu, recitace a klasické hudby nabídnou ve společném projektu rapper Saul Williams, zjevně britské alternativní scény Kae Tempest a soubor Mivos Quartet. Další nevšední hudební zážitky obstarají sardinští Tenores

LEDA
PRÁVĚ VYŠLO!

VĚČNÁ VZPOURA V SRDCI KONZERVATIVCE
Lenka Jaklová
Rozhovory s Alexandrem Torským o životě, literatuře a politice

Douglas Murray Šílenství davů

V NAKLADATELSVÍ LEDA

Areny, lučiny, pláže a plískanice

Krásnou zemi máme, maličkou. Plnou lesů, kopců, rybníků, hradů a zámků. Paměťhodnou na každém kroku. A naše Matička stověžatá tomu všemu vévodí.

Nemusí být každý „old fashion“, jak mi říká moje známá z Holandska (česky řečeno staromódní). Jenže v tom je zakopaný pes. Kdyby někdo nebyl staromódní, nedbal a nevážil si historie, práce a odkazu svých předků, sto věží by v našem hlavním městě už třeba taky nestálo. Řada hradů by byla rozebrána zcela a města by byla plna odkazu moderních, novátorských stavitelů.

K této úvaze mě přivedl článek v jedné novinách, kde titulek oznamoval vznik zbrusu nové části Prahy–Rohan city. Jak praví web developera: na zanedbaném území (moderně po anglicku „brownfieldu“) vyrostou domy i kancelářské budovy od proslulých architektů.

S jistotou „old fashion“ skepsi jsem si článek přečetl. Nic proti „proslulým architektům“, i když si myslím, že proslulost vzniká až čtrnácti léty, nic proti obnově zanedbaného místa, i když si myslím, že Praze by v tomto místě víc prospěla zeleň, prostor pro vycházky, sport a další vyžití. Co mě skutečně nenadchlo (eufemisticky řečeno), je název. Musíme mít vše anglicky?! Což nestačí krásný, původní, zvukomalebný Rohanský ostrov?! Mám pokračovat: Prague Towers, Port Karolína, View Spořilov, Harfa Office Park.

Ovšem Praha není sama. Záleží na developerovi. Němec volí své názvy, ostatní anglické. V Bratislavě či v Hradci Králové mají velká obchodní centra nazvaná Lučina. Tedy přesněji Luční park, doslovně Aupark (z němčiny). Výjimkou je v Praze společnost finská, tak máme v Hloubětíně Suomi (Finsko) a na Barrandově Ranta (Pláž). Alespoň tak mi dodal překlad internet, neb na webu stavitele nic bližšího k názvu není. I když jiný slavník nabídl zase – pro bydlení malebné – plískanice. Znalí finštiny nechtě upesňi.

Ovšem velice mne pobavil jiný název stavby. Jeli jsme se s koncem léta projet na motorkách po zvlněných končinách severní Moravy. Točime se po klatkých, hezky opravených silničkách a najednou vidím na kopci nad vískou, za kostelní věží, obrovskou šedivou kostku s velkým nápisem Arena. Kouknou do navigace: jsem již v Opavě, nebo snad v Ostravě? I ne. Prostě se místní rozhodli „sportem ku zdraví“ a v super moderním duchu postavili a nazvali.

Proti gustu... Ondřej Sedláček

PLACENÁ INZERCE

Slovenský inštitút v Praze a Divadlo Hybernia uvádějí

DIVADLO ARÉNA EXKLUZIVNĚ V PRAZE

11. — 15. 10. 2021 v Divadle Hybernia

JANOŠÍK – PŘÍBĚH VRAHA

TISO #DUBČEK HOLOKAUST

BIBLE – ČTE JURAJ KUKURA

– HRAJE SLOVENSKÝ KOMORNÍ ORCHESTR

www.hybernia.eu
www.slovenskyinstitut.cz

